

BESLUIT VAN DE REGENT HOUDENDE MAATREGELLEN INZAKE GEZONDHEIDSPOLITIE BETREFFENDE DE TULARAEMIE 10.05.1950 (B.S. 27.05.1950)

Art. 1. De tularaemie wordt gerangschikt onder de besmettelijke ziekten bedoeld in artikel 319 van het Strafwetboek.

Art. 2. Op vordering van de Rijksdiergeneeskundige inspecteur beveelt de burgemeester het slachten van de huisdieren die aangetast zijn of verdacht worden aangetast te zijn door tularaemie.
Op vordering van de Rijksdiergeneeskundige inspecteur, in samenwerking met de ambtenaar van het bosbeheer van het gebied, kunnen klopjachten bevolen worden om de wilde dieren te verdelgen die aangetast zijn of verdacht worden aangetast te zijn door tularaemie, indien deze dieren een gevaar van besmetting voor de huisdieren uitmaken. Deze klopjachten worden voorgeschreven door de burgemeester, de arrondissementscommissaris of de gouverneur der provincie, naar gelang de betrokken zone zich uitstrekt over een gemeente, over verschillende gemeenten of over een of meer arrondissementen.

Art. 3. Het bevel tot slachten of tot klopjacht wordt schriftelijk gegeven aan de eigenaar of houder van de huisdieren of aan de houder van het jachtrecht.
Wie het bevel heeft gekregen moet zich voegen naar de gestelde voorwaarden van tijd, plaats, enz. In geval van weigering wordt de slachting van ambtswege uitgevoerd op kosten van de eigenaar en de kosten worden door het gemeentebestuur ingevorderd zoals inzake rechtstreekse gemeentebelastingen, overeenkomstig de wet van 29 april 1819.

Art. 4. De dieren worden geslacht en de klopjachten worden gehouden in aanwezigheid van de burgemeester, van een door de burgemeester aangewezen officier van de gerechtelijke politie of van de Rijksdiergeneeskundige inspecteur.
De gehele krenge van dieren geslacht in een besmettingshaard of tijdens een klopjacht worden verzameld en verbrand. Indien het aantal krenge twintig stuks of meer bedraagt kan de burgemeester de uitbater van het erkend vilbeluik verzoeken ze af te halen.

Art. 5. De Rijksdiergeneeskundige inspecteur kan bovendien de burgemeester er toe vorderen alle huisknaagdieren af te slachten waarvan de eigenaar of de houder de bepalingen inzake gezondheidspolitie betreffende tularaemie niet in acht neemt.
De krenge worden verdelgd zoals bepaald bij artikel 4.

Art. 6. De maatregelen tot afzondering voorgeschreven ter uitvoering van artikel 5 van het koninklijk besluit van 20 september 1883 zijn van toepassing op de konijnen, de geiten, de schapen, de neerhofvogels, de honden en de katten die zich in de haard bevinden.
Zodra de ziekte zich voordoet mag geen enkel kring of deel van een kring van een dier behorend tot een van de in vorig lid vermelde soort, uit de haard verwijderd worden tenzij door het erkend vilbeluik.

Art. 7. De burgemeester bepaalt de genzen van de haard die bevat: de gebouwen, de omlopen en in het algemeen alle plaatsen waar zich huisknaagdieren, krenge of gedeelten van krenge van huisknaagdieren, die door tularaemie aangetast zijn, bevinden of hebben bevonden.
De burgemeester laat aan de hoofdingang van de haard een bord aanbrengen met het opschrift: "Tularaemie, dierenziekte besmettelijk voor de mens."

Art. 8. De grenzen van de haard kunnen gewijzigd worden op verzoek van de Rijksdiergeneeskundige inspecteur.

Art. 9. De maatregelen betreffende een haard van tularaemie worden opgeheven door de burgemeester een maand na de aangifte van de ziekte, tenzij de Rijksdiergeneeskundige inspecteur beslist deze termijn te verlengen of in te korten.

Art. 10. De herbevolking van een haard met huisknaagdieren is toegelaten, na algemene ontsmetting, een maand nadat het laatste dier dat aangetast was of verdacht was aangetast te zijn werd geslacht.
De herbevolking van de konijnenwaranden en van de jachten met wilde knaagdieren is verboden.
Deze laatste maatregel kan opgeheven worden bij ministerieel besluit.

Art. 11. De inbreuken op dit reglement, die niet onder toepassing vallen van de artikelen 319, 320 en 321 van het Strafwetboek, worden gestraft overeenkomstig de artikelen 4, 6 en 7 van de wet van 30 december 1882.

Art. 12. De Minister van Landbouw is belast met de uitvoering van dit besluit.

Art. 13. Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.